

จากครรภ์มารดา
ถึงเชิงโถกอน

จากครุฑมารดาถึงเชิงตะกอน : ป่วย อังภาภรณ์

สร้างสรรค์ภาพ : เรื่องศักดิ์ ดวงพลา คาริณีย์ หีกขุนทด

บรรณาธิการเล่ม : สุดใจ พรหมเกิด

อำนวยการผลิตโดย : โครงการ ๑๐๐ ปี ชาตกาล ศ.ดร. ป่วย อังภาภรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สร้างสรรค์ต้นฉบับ : แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

สนับสนุนโดย : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

คณะที่ปรึกษา : ศาสตราจารย์พิเศษ นรนิติ เศรษฐบุตร นายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ศาสตราจารย์ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บุญสม อัครธรรมกุล ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายศิษย์เก่าสัมพันธ์

สุดใจ พรหมเกิด ผู้จัดการสำนักงานแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

แบบปกและรูปเล่ม : เรื่องศักดิ์ ดวงพลา

พิมพ์ครั้งที่ ๑ ๑๐,๐๐๐ เล่ม (มีนาคม ๒๕๕๙)

พิมพ์ที่ : บริษัท สุานการพิมพ์ จำกัด เบอร์โทร ๐๒-๙๕๕๔๒๗๙๙

จัดพิมพ์เผยแพร่แก่เด็กและเยาวชน

(จำหน่ายในราคาเยอเล่มละ ๒๐ บาท)

เมื่อผมอยู่ในครรภ์ของแม่
ผมต้องการให้แม่ได้รับประทานอาหารที่เป็นคุณประโยชน์

แม่มีน้อง ต้องกินอาหาร
ให้ครบ ๕ หมู่ ร่างกายจะได้
สมบูรณ์ แข็งแรงค่ะ

ลูกกำลังโต
ก็ต้องกินอาหารให้เพียงพอ
เหมือนกันนะจ๊ะ

และได้รับความเข้าใจใส่
และบริการอันดีในเรื่องสวัสดิภาพของแม่และเด็ก

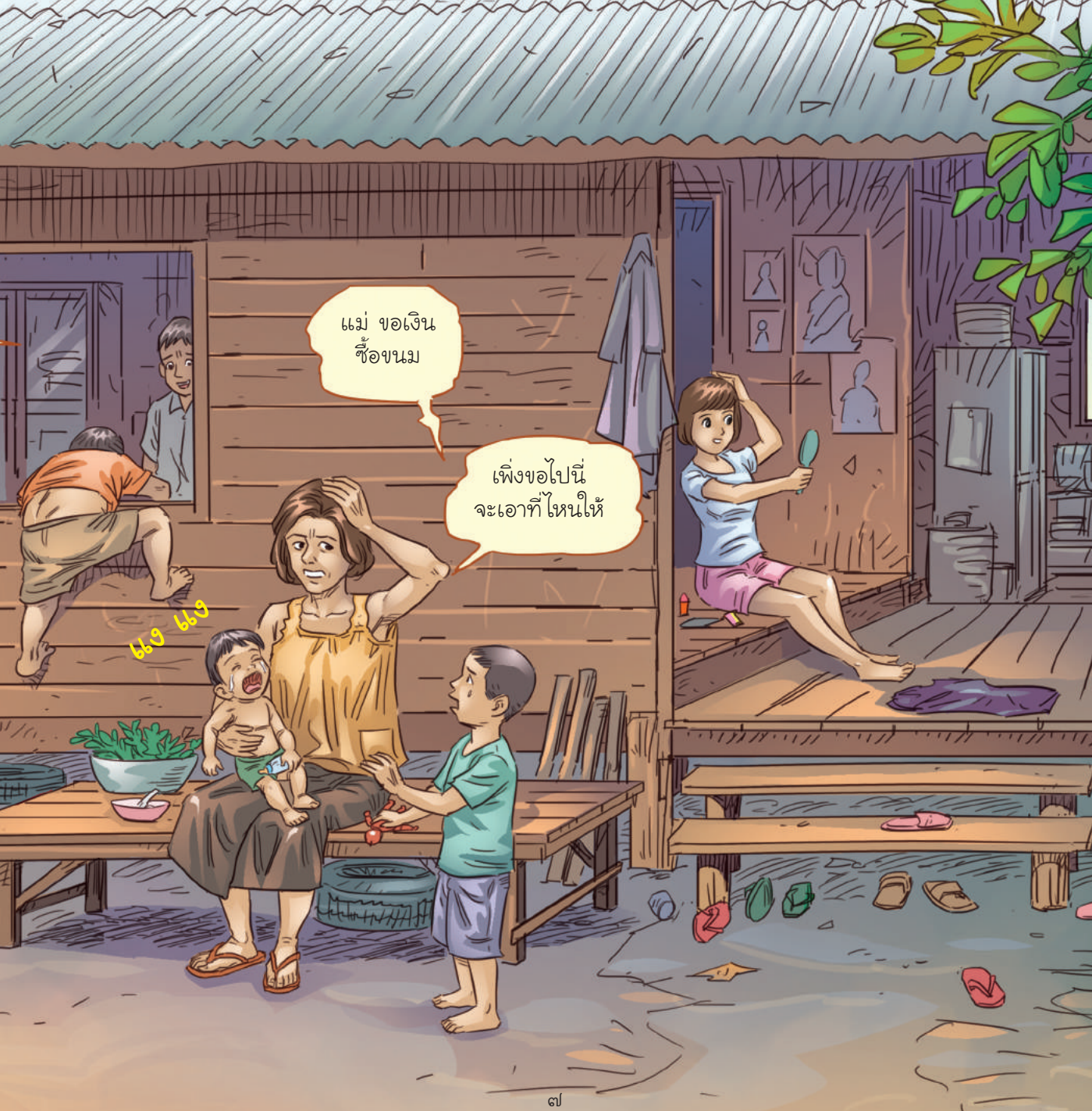

ผมไม่ต้องการมีพี่น้องมากอย่างที่พ่อแม่ผมมีอยู่
และแม่จะต้องไม่มีลูกอีก

หนูหิวข้าว
แต่แม่ไม่ว่าง

ทางขึ้น
มีนะ

แม่ ขอเงิน
ซื้อขนม

เพิ่งขอไปนี้
จะเอาที่ไหนให้

๖๖ ๖๖

พ่อกับแม่จะแต่งงานกันถูกกฎหมาย
หรือธรรมเนียมประเพณีหรือไม่
ไม่สำคัญ

แต่สำคัญที่พ่อกับแม่ต้องอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข ทำความอบอุ่นให้ผมและพี่น้อง

ในระหว่าง ๒-๓ ขวบแรกของผม
ซึ่งร่างกายและสมองผมกำลังเติบโตในวัยที่สำคัญ

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ได้เวลาฟังนิทาน
แล้วนะคะเด็ก ๆ

ผมต้องการให้แม่ผมกับตัวผมได้รับประทานอาหารที่เป็นคุณประโยชน์

อร่อยจังชะ

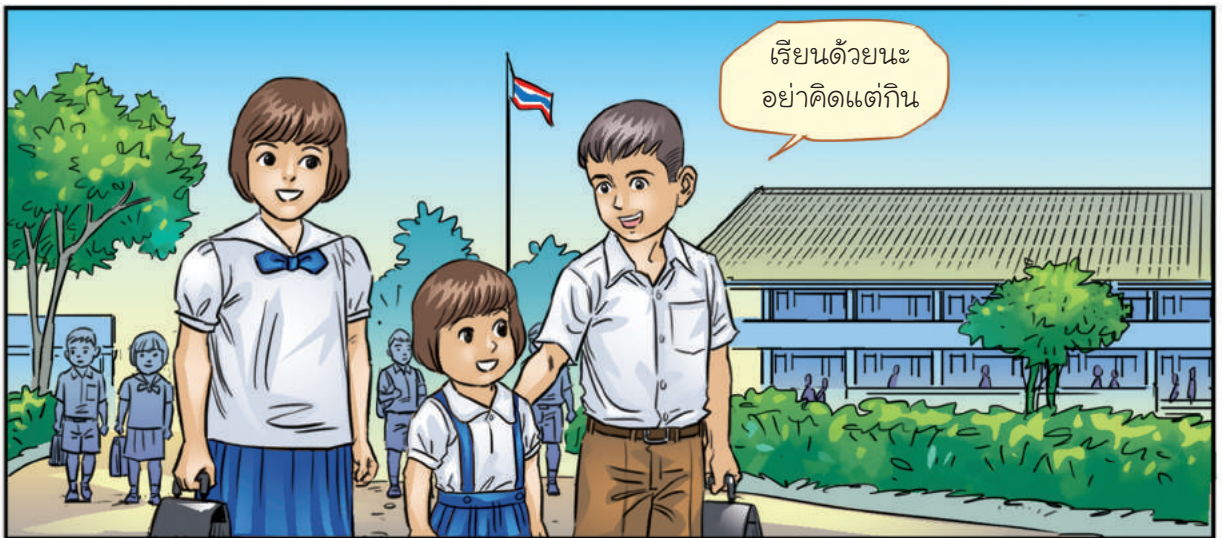
ของสดใหม่
ไม่ต้องใช้
ผงปรุงรส

ผมทานผัก
แก่ง้วนมียะชะ

ผักมีวิตามิน
บำรุงร่างกาย
จ๊ะ

พี่สาวหรือน้องสาวผมก็ต้องการไปโรงเรียน

จะได้มีความรู้หากินได้ และจะได้รู้คุณธรรมแห่งชีวิต

การศึกษา
สร้างคน
สร้างโอกาส

เมื่อได้โอกาส
เราจะใช้ความรู้ความสามารถ
ช่วยครอบครัว
ช่วยสังคม

ถ้าผมมีสติปัญญาเรียนชั้นสูงๆ ขึ้นไป ก็ให้มีโอกาสเรียนได้

ไม่ว่าพ่อแม่ผมจะรวยหรือจน

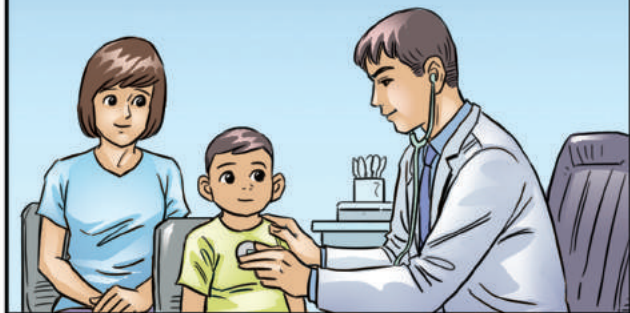
จะอยู่ในเมืองหรือชนบทแรงแค้น

เมื่อออกจากโรงเรียนแล้ว ผมต้องการงานอาชีพที่มีความหมาย

ทำให้ได้รับความพอใจว่า
ตนได้ทำงานเป็นประโยชน์แก่สังคม

บ้านเมืองที่ผมอาศัยอยู่
จะต้องมีขีมีแป

ประเทศของผมควรจะมีความสัมพันธ์อันชอบธรรม
และเป็นประโยชน์กับโลกภายนอก

ผมจะได้มีโอกาสเรียนรู้ถึงความคิดและวิชาของมนุษย์ทั้งโลก

โลกมีวิวัฒนาการ
ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ
การเมือง

เรียนรู้ได้
ไม่สิ้นสุด

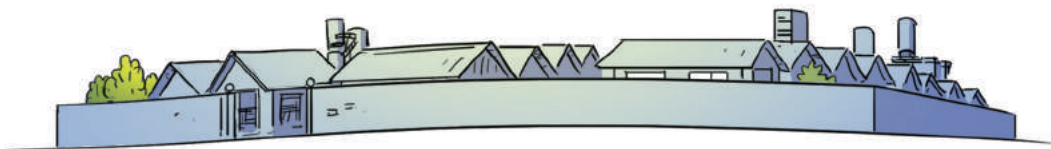
แข่งตัวเองไม่ได้ครับ

โลกไม่ได้มีแต่เรา

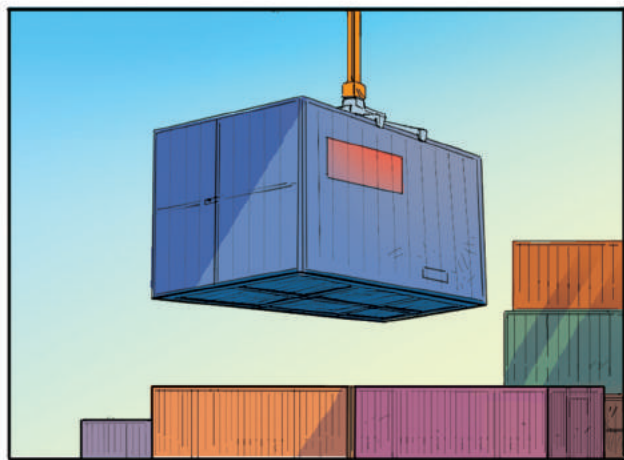
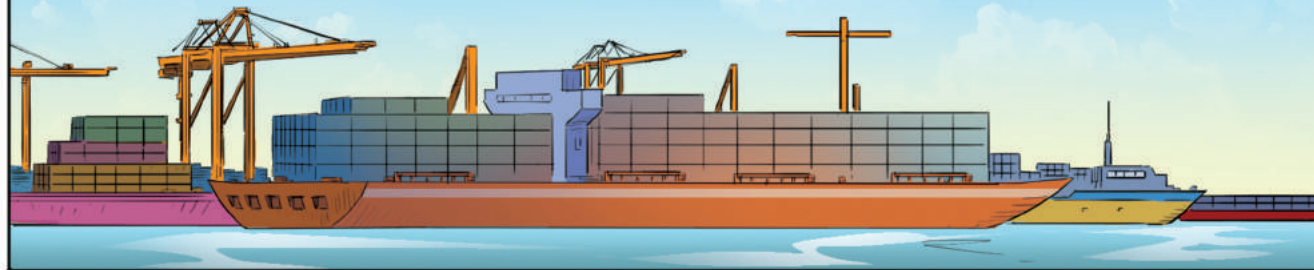
และประเทศของผมจะได้มีโอกาสรับเงินทุนจากต่างประเทศ
มาใช้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม

ความสนับสนุนครั้งนี้จะเป็นประโยชน์
แก่มนุษยชาติอย่างใหญ่หลวง

เพื่อนมนุษยชาติ

ผมต้องการให้ชาติของผมได้ขายผลิตผลแก่ต่างประเทศด้วยราคาอันเป็นธรรม

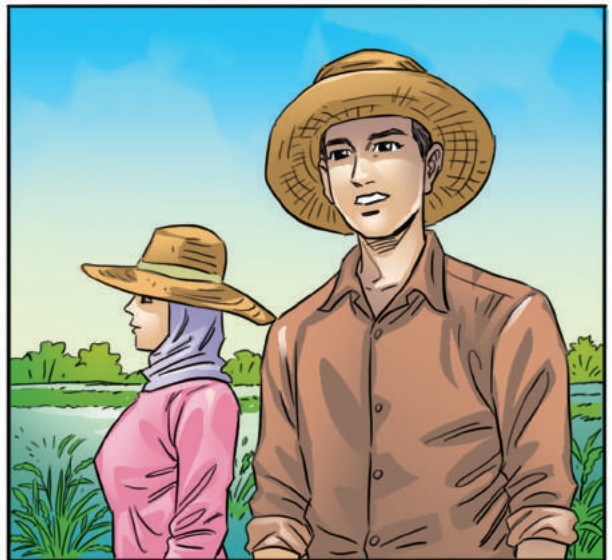

ขายของได้ราคา
ชาวประชาอยู่ดีกินดี

อย่างนี้วางแผน
อนาคตได้

ในฐานะที่ผมเป็นชาวนาชาวไร่
ผมก็อยากมีที่ดินของผมพอสมควรสำหรับทำมาหากิน

มีช่องทางได้กู้ยืมเงินมาขยายงาน

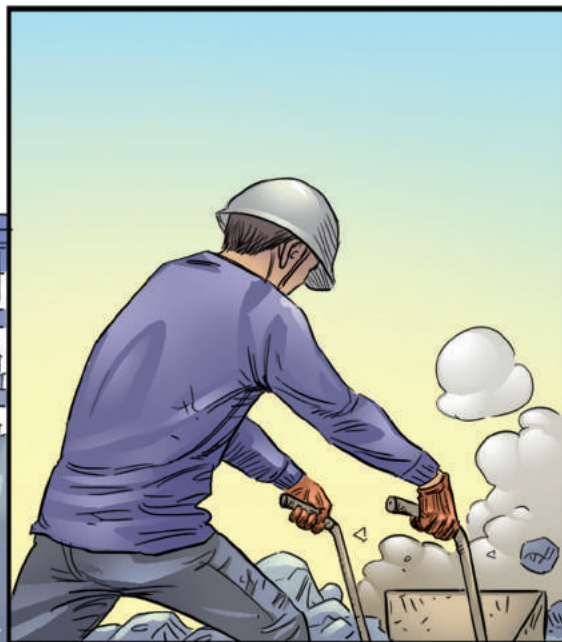
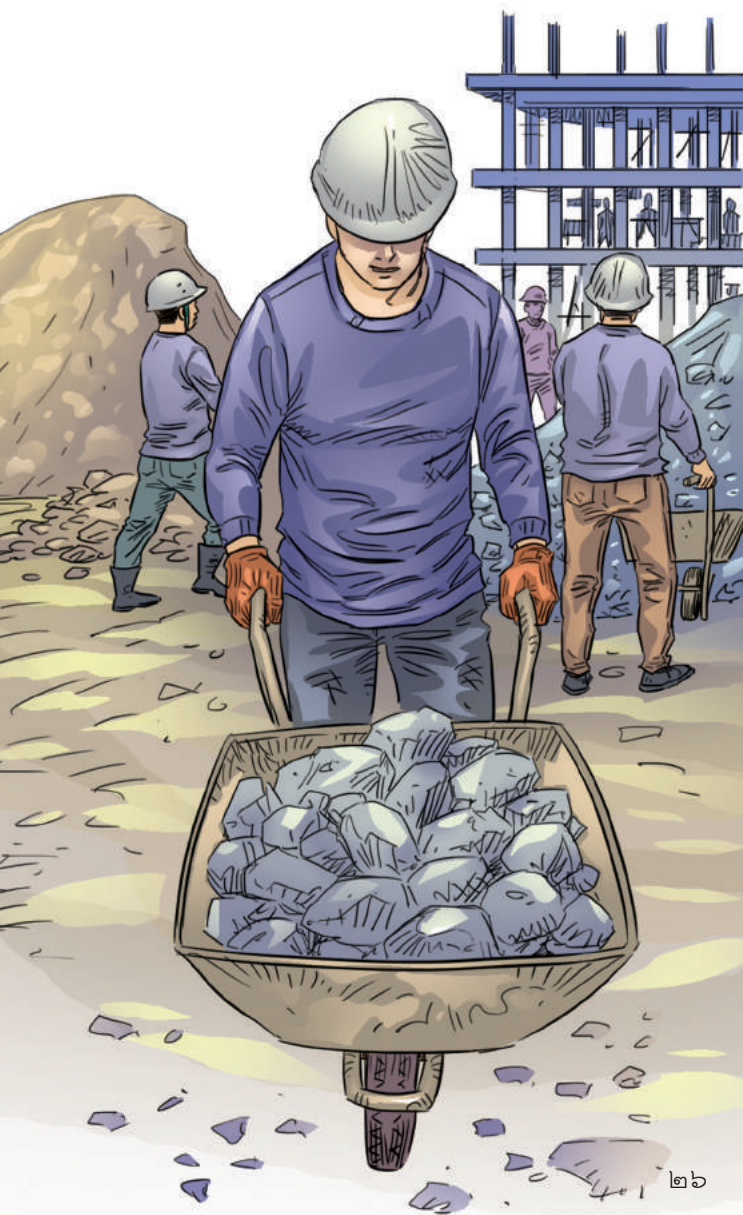
มีโอกาสรู้วิธีทำกินแบบใหม่ ๆ

มีตลาดดี และขายสินค้าได้ราคายุติธรรม

ในฐานะที่ผมเป็นกรรมกร

ผมก็ควรจะมีหุ้นมี ส่วนในโรงงาน บริษัท ห้างร้านที่ผมทำอยู่

เรามีสิทธิรับรู้

แผนงาน
อนาคต
ของบริษัท

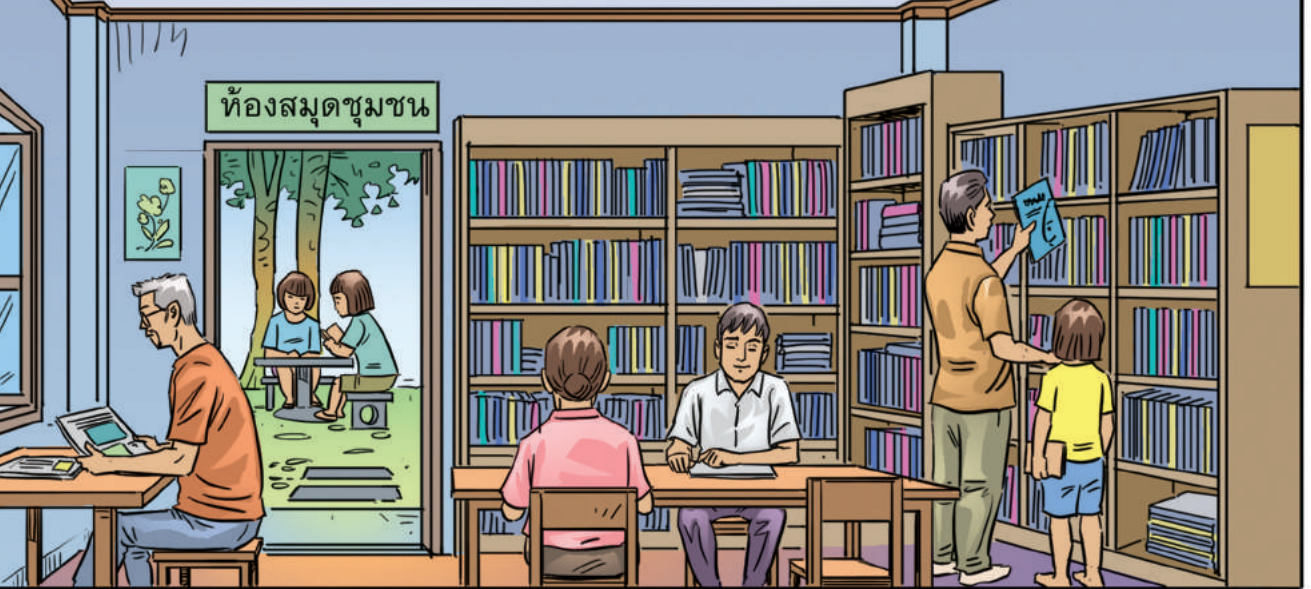

สหกรณ์เพื่อนงาน

มีปัญหา
ปรึกษากัน
นะคะ

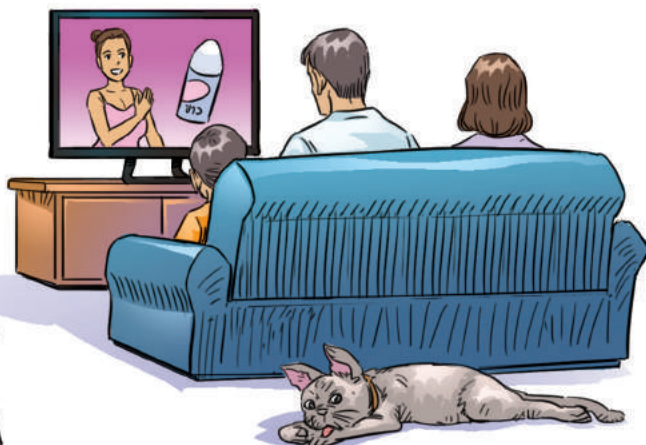

ในฐานะที่ผมเป็นมนุษย์ ผมก็ต้องการอ่านหนังสือพิมพ์
และหนังสืออื่น ๆ ที่ไม่แพงนัก

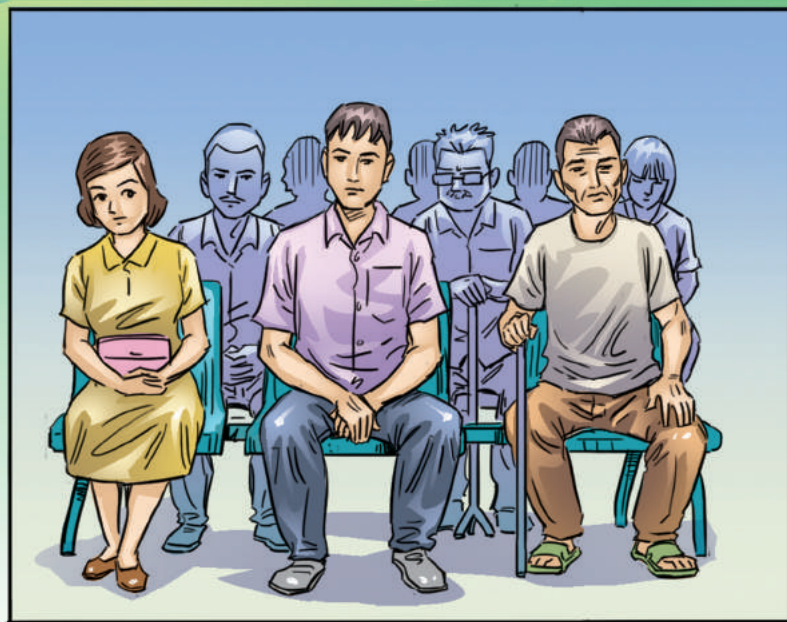

จะฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ก็ได้ โดยไม่ต้องทนรบกวนจากการโฆษณามากนัก

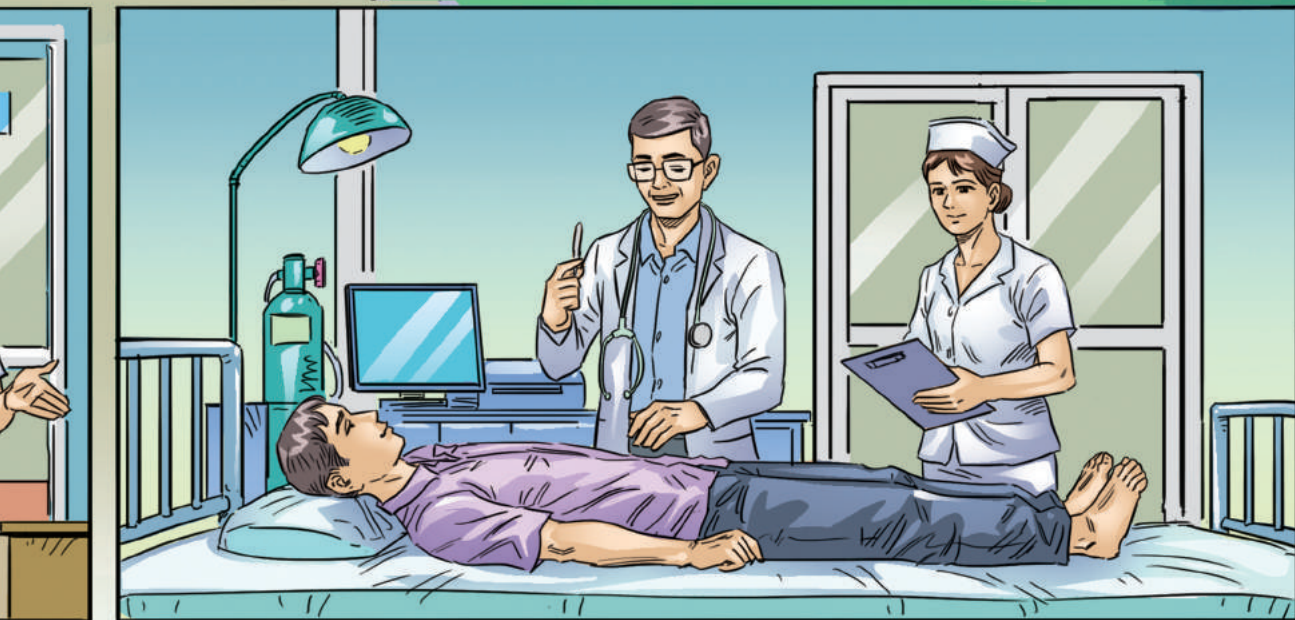
ผิวขาวใสภายใน ๗ วัน

ผมต้องการสุขภาพอนามัยอันดี และรัฐบาลจะต้องให้บริการป้องกันโรคแก่ผมอย่างฟรี
กับบริการการแพทย์ รักษาพยาบาลอย่างถูกต้องดี

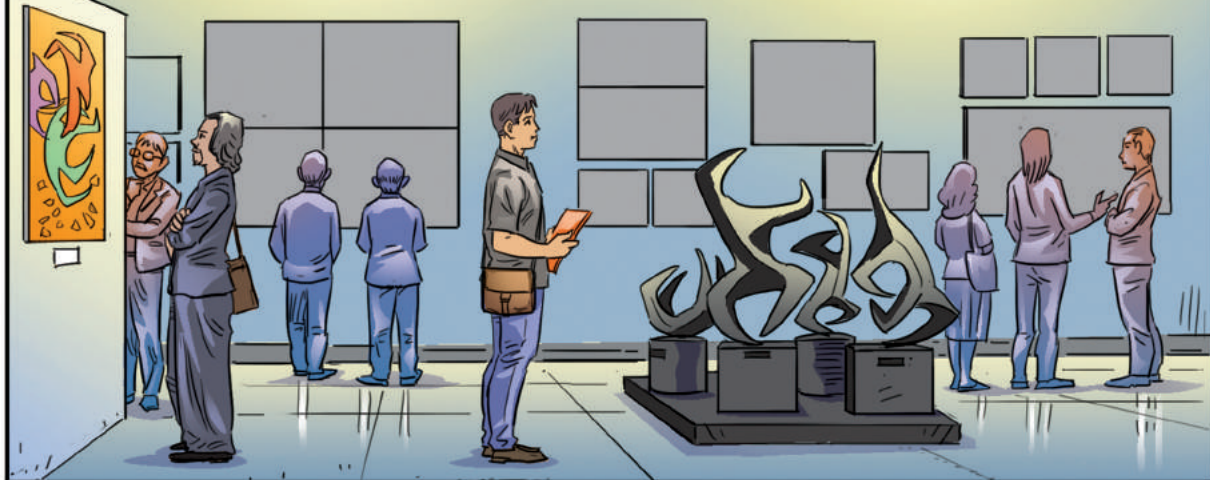
เจ็บป่วยเมื่อใด หามหาพยาบาลได้สะดวก

ผมจำเป็นต้องมีเวลาว่างสำหรับเพลิดเพลินกับครอบครัว
มีสวนสาธารณะที่เขียวชอุ่ม

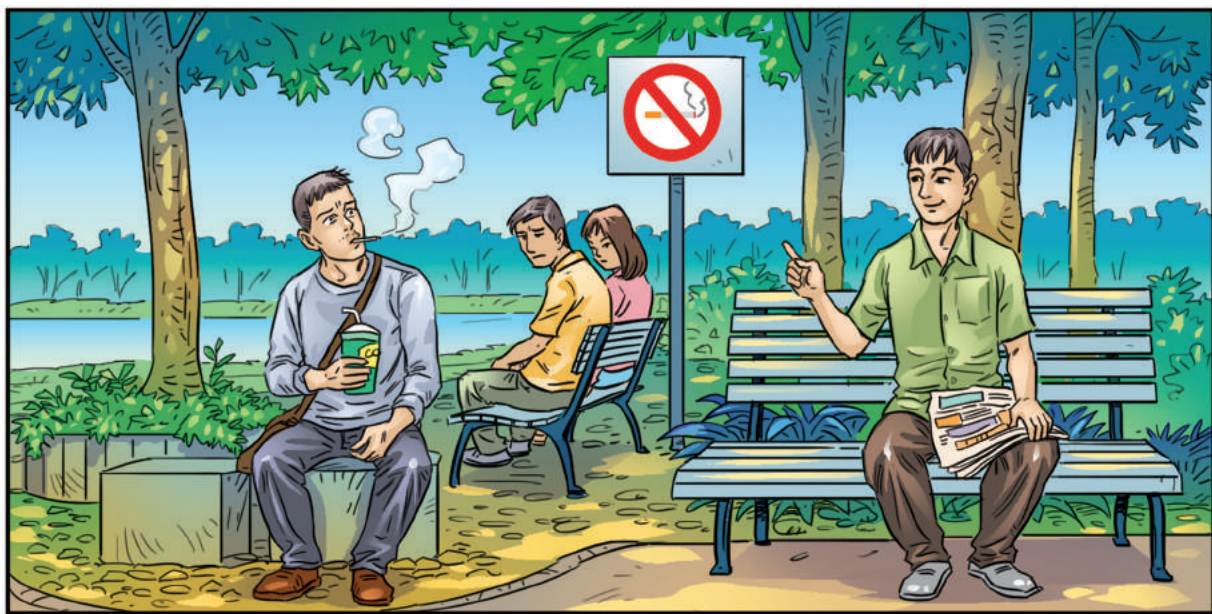
สามารถมีบทบาทและชมศิลปะ วรรณคดี นาฏศิลป์ ดนตรี วัฒนธรรมต่าง ๆ

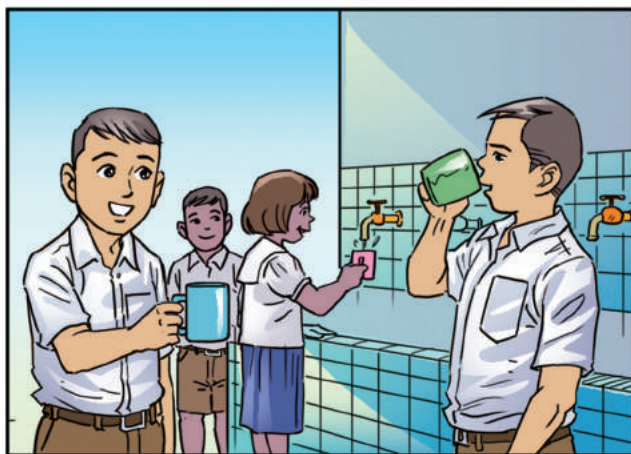
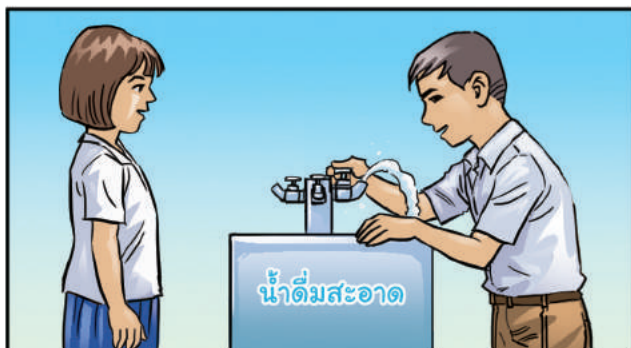
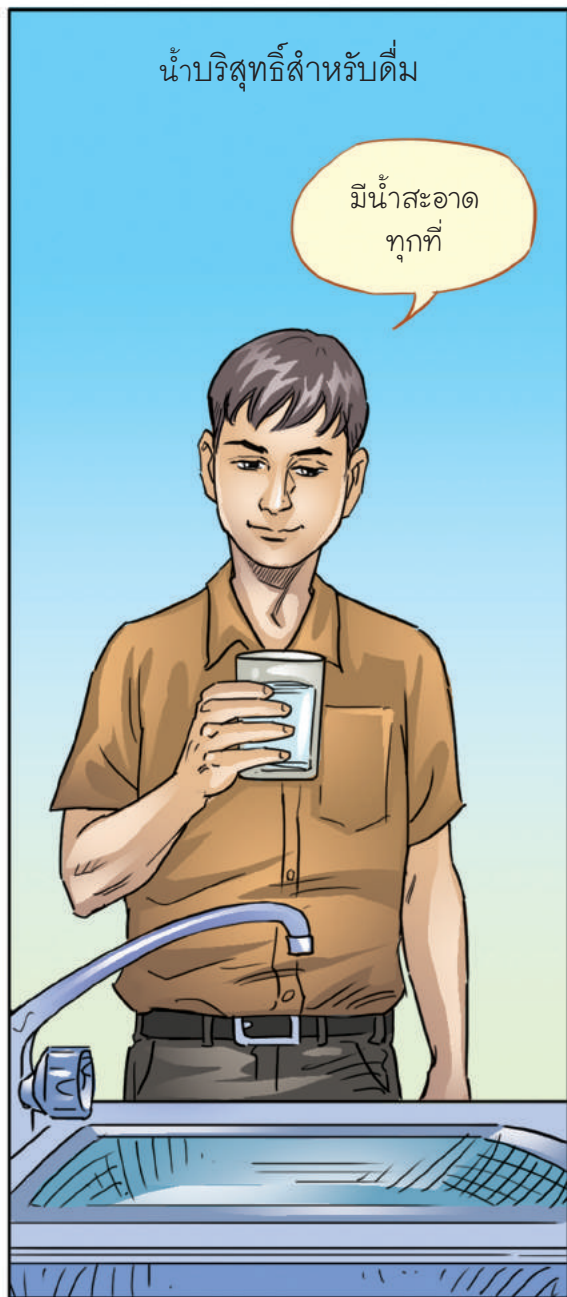

เที่ยวงานวัด งานลอยกระทง งานนักขัตฤกษ์ งานกุศลอะไรก็ได้พอสมควร

ผมต้องการอากาศบริสุทธิ์สำหรับหายใจ

เรื่องอะไรที่ผมทำเองไม่ได้ หรือทำได้แต่ไม่ดี

งานมีปัญหา

ต้องหา
ที่ปรึกษา

ผมก็จะขอความร่วมมือกับเพื่อนฝูงในรูปสภรณ์

หรือสโมสร หรือสหภาพ จะได้ช่วยซึ่งกันและกัน

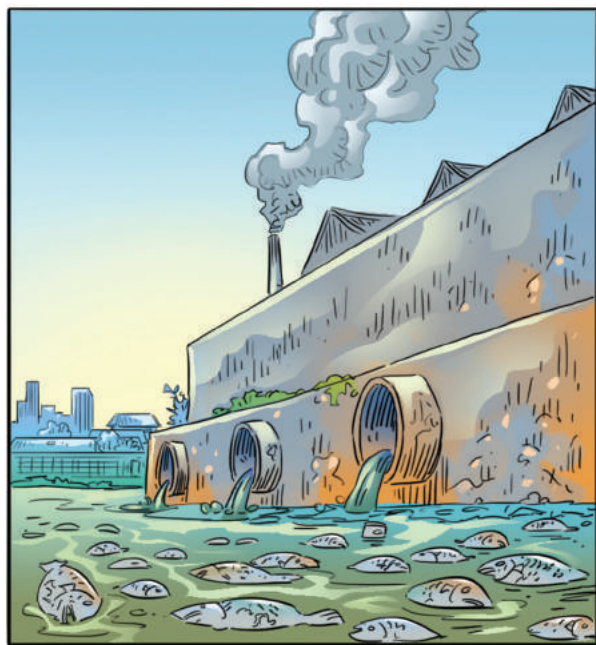

เรื่องที่ผมเรียกร่องข้างต้นนี้ ผมไม่เรียกร่องเปล่า
ผมยินดีเสียภาษีอากรให้ส่วนรวมตามอัตรา

ผมต้องการโอกาสที่มีส่วนในสังคมรอบตัว

ชวนร่วมคิด
ร่วมแก้ไขครับ

เวทีรับฟังความเห็น

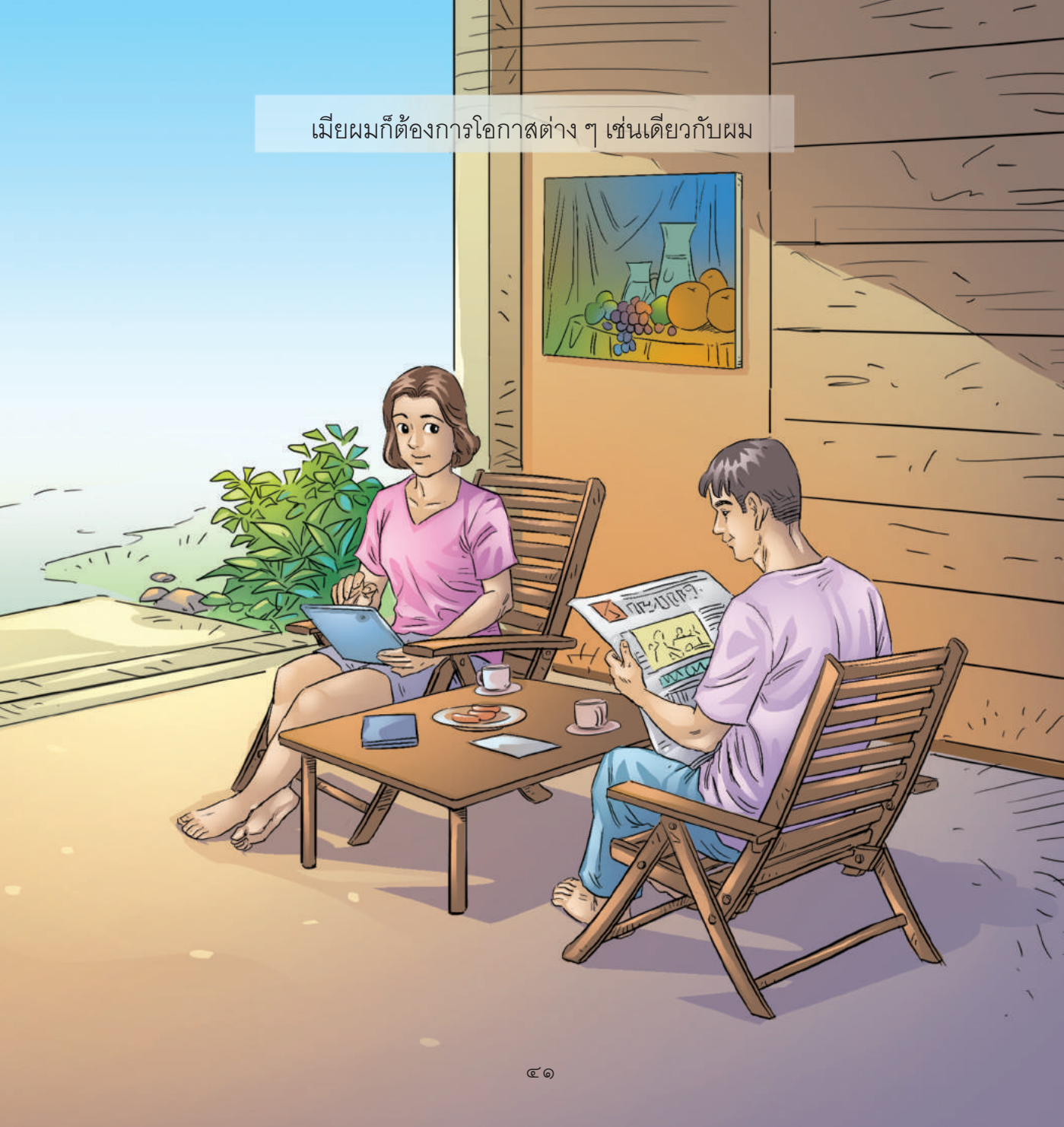

ผมต้องการมีส่วนร่วมในการวินิจฉัยโรคชะตาทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของชาติ

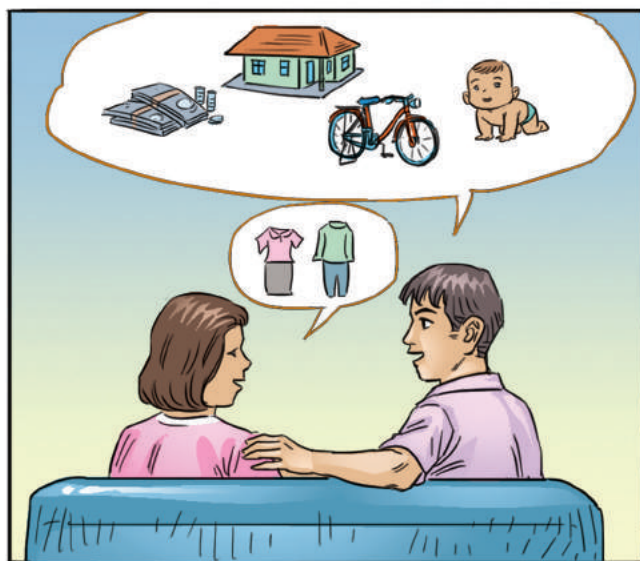
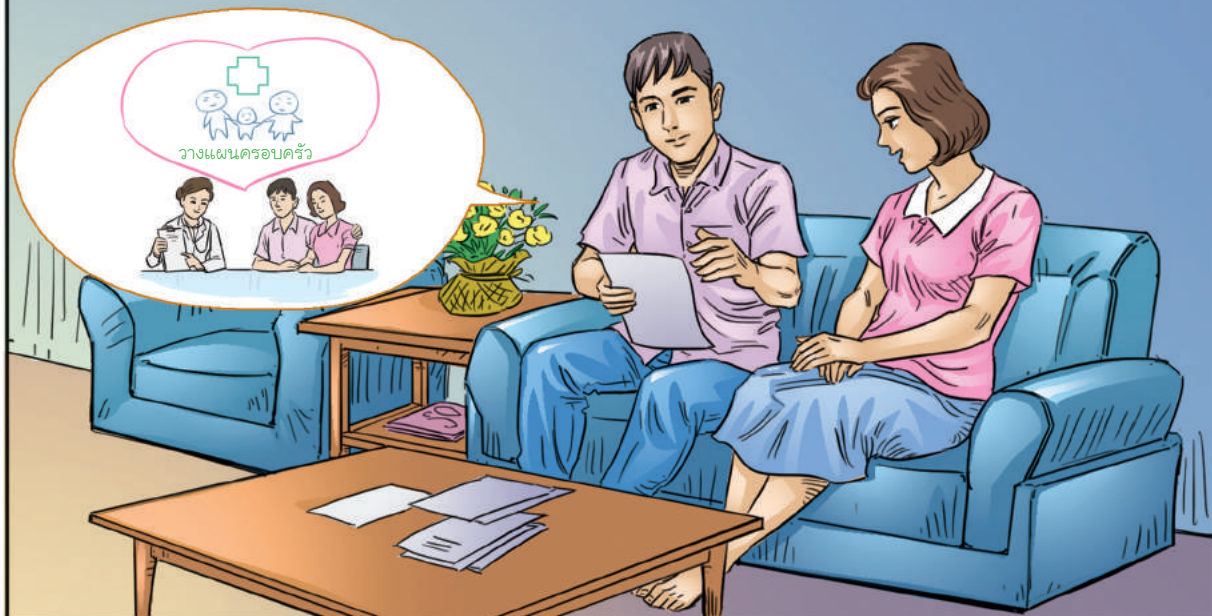
ไม่ต้องซื้อสิทธิ
ขายเสียง

เมื่อผมก็ต้องการโอกาสต่าง ๆ เช่นเดียวกับผม

และเราสองคนควรจะได้รับความรู้และวิธีการวางแผนครอบครัว

เมื่อแก่ ผมและเมียก็ควรได้ประโยชน์ตอบแทนจากการประกันสังคม
ซึ่งผมได้จ่ายบำรุงตลอดมา

เมื่อจะตาย ก็ขออย่าให้ตายอย่างโง่ ๆ อย่างบ้า ๆ

คือตายในสงครามที่คนอื่นก่อให้เกิดขึ้น

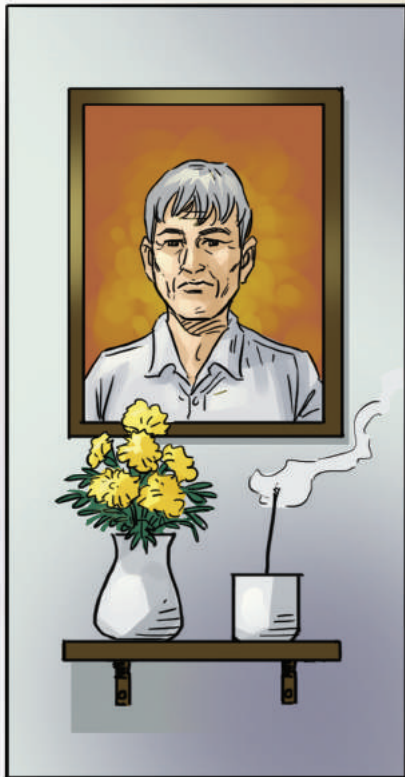
ตายในสงครามกลางเมือง

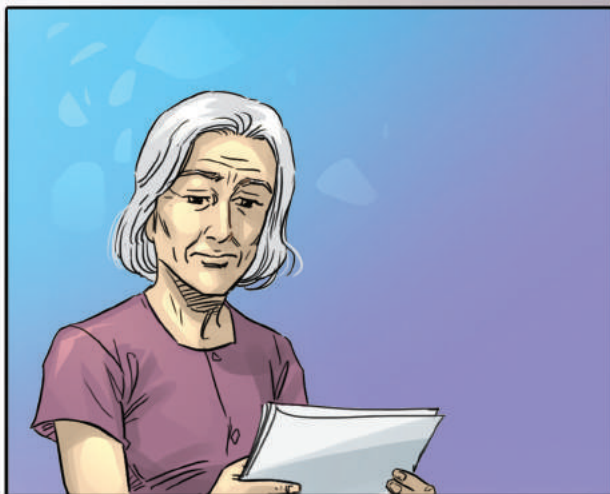
ตายเพราะอุบัติเหตุรถยนต์

เมื่อตายแล้วยังมีทรัพย์สินสมบัติเหลืออยู่
เก็บไว้ให้เมียผมพอใช้ในชีวิตของเธอ

คุณลุง
เขียนพินัยกรรม
ไว้ว่า...

ถ้าลูกยังเล็กอยู่ก็เก็บไว้เลี้ยงให้โต

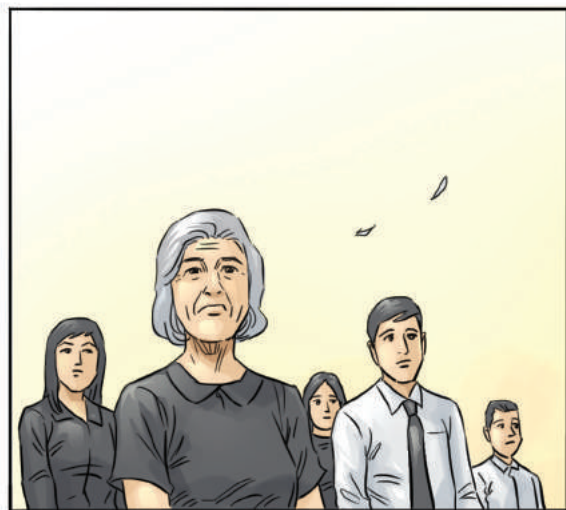
แต่ลูกที่โตแล้วไม่ให้

นอกนั้นรัฐบาลควรเก็บไปหมด
จะได้ใช้เป็นประโยชน์ในการบำรุงชีวิตของคนอื่น ๆ บ้าง

ตายแล้ว เมาผมเกิด อย่าฝัง
คนอื่นจะได้มีที่ดินอาศัยและทำกิน
และอย่าทำพิธีตองในงานศพให้รุ่นวายไป

นี่แหละคือความหมายแห่งชีวิต
นี่แหละคือการพัฒนาที่จะควรให้เกิดขึ้น
เพื่อประโยชน์ของทุกคน

คุยสร้างสุข

ขณะคุณตาป่วยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษที่มหาวิทยาลัย เคมบริดจ์ ประเทศอังกฤษ คุณตาป่วยได้เขียนข้อคิดเพื่อการพัฒนาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมีภาคผนวกชื่อ *The Quality of Life of a South-East Asian : A Chronicle of Hope from Womb to Tomb* มีการนำเสนอในที่ประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษาพัฒนาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ ต่อมาคุณตาป่วยนำภาคผนวกมาแปลเป็นภาษาไทย ในชื่อ “คุณภาพแห่งชีวิต ปฏิทินแห่งความหวัง จากครรภ์มารดาถึงเชิงตะกอน” หรือเรียกกันในเวลาต่อมา ในชื่อ “จากครรภ์มารดาถึงเชิงตะกอน” และนำมาพิมพ์ครั้งแรกในวารสารสังคมศาสตร์ปริทัศน์ ปีที่ ๑๑ ฉบับวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

“จากครรภ์มารดาถึงเชิงตะกอน” เป็นข้อเขียนทรงพลังของคุณตาป่วยที่มีอายุกว่า ๔๐ ปี กล่าวกันว่าเป็นเนื้อหาที่ถูกคัดลอกและเผยแพร่มากที่สุด และก่อให้เกิดแรงบันดาลใจให้นักพัฒนารุ่นต่อ ๆ มา ได้สานต่อระบบการศึกษา สวัสดิการ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย

สุดใจ พรหมเกิด

ผู้จัดการ แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

คุณตาป่วยคนดี

คุณตาป่วย อึ้งภากรณ์ เป็นคนดี คนเก่ง ที่หาได้ยากคนหนึ่งของสังคมไทย แต่ถึงอย่างไรคุณตาก็เป็นปุณฺชนคนธรรมดา ดังนั้น ตอนเด็ก ๆ คุณตาป่วยก็เป็นเด็กดื้อเด็กซนตามปกติ บ้านเกิดคุณตาอยู่แถวตลาดน้อย กรุงเทพฯ คุณตาเคยหนีแม่ไปเล่นแถวสวนลุม ไปซื้อจักรยานกับเพื่อนจนล้มลงแขนหัก แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ได้จดจำของคุณตาทอนเด็ก ๆ คือ คุณตาเรียนเก่ง ชอบอ่านหนังสือ คุณตาเรียนที่โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกภาษาฝรั่งเศส ทำคะแนนได้ดีเยี่ยมในวิชาภาษาฝรั่งเศสและคณิตศาสตร์ และเมื่อเรียนจบก็ได้เป็นครูสอนหนังสือในโรงเรียนของตนเองเลย จากนั้นจึงไปสอบเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อเรียนจบแล้วก็สอบชิงทุนไปเรียนต่อเมืองนอกได้ และไปสอบได้เป็นที่หนึ่งที่เมืองนอกด้วย ต้องบอกว่าเก่งสุดยอด ระหว่างเรียนเมืองนอก เกิดสงครามโลกครั้งที่สอง คุณตาสัมผัสความเป็นทหาร เข้าร่วมขบวนการเสรีไทยในประเทศอังกฤษ และได้กระโดดร่มลงที่จังหวัดชัยนาท เพื่อทำหน้าที่ส่งข่าวให้ฝ่ายสัมพันธมิตร เมื่อสงครามสงบ คุณตาก็ได้เรียนต่อจนจบปริญญาเอก

คุณตาป่วยไม่ได้เรียนเก่งอย่างเดียว เมื่อกลับมาเมืองไทย คุณตาเข้ารับราชการที่กระทรวงการคลัง บริหารงานเก่ง และเป็นผู้ใหญ่ที่ดี ซื่อสัตย์ และเสียสละต่อส่วนรวมเป็นที่หนึ่ง แต่ชีวิตคุณตาไม่ราบรื่น คุณตาเคยดำรงตำแหน่งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และช่วงที่เป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้เอง เกิดเหตุการณ์ปฏิวัติรัฐประหารในประเทศ คุณตาก็เลยต้องออกไปอยู่ต่างประเทศจนวาระสุดท้ายของชีวิต แต่กระนั้นสิ่งดี ๆ ที่คุณตาทำให้ประเทศไทยยังทำให้ทุกคนจำคุณตาได้

เราเรียกกันว่า คุณตาป่วยคนดี

เล่าโดย ชมัยภร แสงกระจ่าง

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) มีบทบาทหน้าที่ในการประสานกลไก นโยบาย และปัจจัยขยายผลจากทั้งภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการสร้างเสริมพฤติกรรมและวัฒนธรรมการอ่าน ให้เข้าถึงเด็ก เยาวชน และครอบครัว โดยเฉพาะกลุ่มที่ขาดโอกาสในการเข้าถึงหนังสือ และกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อร่วมสร้างสังคมสุขภาวะ

คณะกรรมการกำกับทิศทาง

ที่ปรึกษา	รศ.จุมพล รอดคำดี	ศ.นพ.ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์
ประธาน	ภก.สงกรานต์ ภาคโชคดี	
รองประธาน	รศ.พญ.อุมาพร สุทัศน์วรวิมล	
กรรมการ	นายสุรินทร์ กิจนิตยชีวี	นางมัทนา ถนอมพันธ์ หอมละออ
	นางเตือนใจ ดีเทศน์	นายวิเชียร พงศธร
	นายเอ็นนู ชือสุวรรณ	นพ.ณรงค์ สายวงศ์
	รศ.ดร.วิลาสินี อดุลยานนท์	
	ผู้แทนคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ	
	ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	
กรรมการและเลขานุการ	นายสง่า ดามาพงษ์	
ผู้ช่วยเลขานุการ	นางจงกลณี วิทยารุ่งเรืองศรี	
	นายวุฒิพงษ์ ปรีดาภัทรพงษ์	
	นายธีรวัฒน์ อภิปรัชญาฐิติกุล	
	นางยุภาณี รัชตบริรักษ์	
ผู้จัดการแผนงานฯ	นางสุดใจ พรหมเกิด	

ร่วมสนับสนุนขับเคลื่อนนโยบาย โครงการ และกิจกรรม เพื่อสร้างเสริมให้เกิดพฤติกรรมและวัฒนธรรมการอ่านเพื่อสังคมสุขภาวะกับเราได้ที่

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

๔๒๔ หมู่บ้านงาไม้ ซอยเจริญสุขนิทวงศ์ ๖๗ แขวง ๓

ถนนเจริญสุขนิทวงศ์ แขวงบางพลัด เขตบางพลัด กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

โทรศัพท์ : ๐-๒๔๒๔-๔๖๑๖-๗ โทรสาร : ๐-๒๔๔๑-๑๘๗๗

E-mail : info@happyreading.in.th Website : www.happyreading.in.th

Facebook : <http://www.facebook.com/happy2reading>

ชีวประวัติฉบับย่อ ของคุณตา ปวย อึ้งภากรณ์

เกิดวันที่ ๙ มีนาคม ๒๔๕๙
มรณะวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒

การศึกษา

- สำเร็จมัธยมศึกษาจากโรงเรียนอัสสัมชัญ (พ.ศ. ๒๔๗๖)
- ธรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง (พ.ศ. ๒๔๘๐)
- ปริญญาตรีทางเศรษฐศาสตร์ เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง London School of Economics and Political Science มหาวิทยาลัยลอนดอน (พ.ศ. ๒๔๘๔)
- ปริญญาเอกทางเศรษฐศาสตร์ London School of Economics and Political Science มหาวิทยาลัยลอนดอน (พ.ศ. ๒๔๙๑)

การทำงาน

- ครูโรงเรียนอัสสัมชัญ (พ.ศ. ๒๔๗๖ – ๒๔๘๐)
(ขณะอายุ ๑๘ ปี)
- รับราชการในกองทัพบกแห่งสหราชอาณาจักร เพื่อทำงาน
ให้ขบวนการเสรีไทย (พ.ศ. ๒๔๘๕ – ๒๔๘๘)
- ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ (พ.ศ. ๒๕๐๒ – ๒๕๐๔)
- ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๐๒ – ๒๕๑๔)
- ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
กระทรวงการคลัง (พ.ศ. ๒๕๐๕ – ๒๕๑๐)
- คณบดี คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ (พ.ศ. ๒๕๐๗ – ๒๕๑๔)
- อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
(พ.ศ. ๒๕๑๔ – ๒๕๑๙)

ตำแหน่งอื่นๆ

- ประธานกรรมการ มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทยใน
พระบรมราชูปถัมภ์
- ประธานโครงการบัณฑิตอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เกียรติประวัติทั่วไป

- รางวัลแมกไซไซ สาขาบริการภาครัฐ ประจำปี ๒๕๐๘
- ได้รับการยกย่องเป็นบุคคลสำคัญของโลก จาก
UNESCO ประจำปี ๒๕๕๙-๒๕๖๐

อ่านเพิ่มเติมได้ที่

puey.tu.ac.th
puey-ungphakorn.org

เทคนิค การใช้หนังสือภาพ

อย่าง สนุกสนาน และ มีชีวิตชีวา

1. ผู้อ่านทำความเข้าใจ เนื้อเรื่อง แนวทางการออกเสียงตาม อารมณ์ จังหวะของถ้อยคำ
2. อ่านชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้วาด อย่างชัดถ้อยชัดคำ เพื่อให้เด็กซึมซับว่า นิทานเกิดจากการทำงานอย่างสร้างสรรค์
3. จับหรือถือหนังสืออย่างมั่นคงและบดบังภาพให้น้อยที่สุด เพราะทุกรายละเอียดในภาพล้วนมีความหมายต่อเด็ก ๆ
4. เคลื่อนไหวหนังสืออย่างเป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับเรื่องราว เช่น โยกหนังสือบ้างเล็กน้อยเมื่ออ่านเรื่องล่องทะเล เป็นต้น
5. หลังอ่านนิทานจบ จัดกิจกรรมที่ต่อยอดหรือเชื่อมโยงกับ เรื่องราว เช่น การแสดงบทบาทสมมติเหมือนตัวละคร กิจกรรมทำอาหารหากเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการกิน หรือ อาหารที่เป็นประโยชน์ กิจกรรมบอกการใช้สิ่งของและ อยุ่วะ เช่น หนังสือมีไว้อ่าน ฟันมีไว้เคี้ยว เป็นต้น

สิ่งดี ๆ ที่เด็ก ๆ ได้รับจากการอ่านหนังสือ

ได้ความรัก ความอบอุ่น เกิดความรู้สึกผูกพัน ไว้วางใจ ต่อผู้ใหญ่ที่อ่านนิทานให้ฟัง เด็กมีความมั่นคงในจิตใจ เติบโต ขึ้นอย่างมีความสุข

ได้พัฒนาทักษะภาษา จากการเรียนรู้คำศัพท์และเห็นตัวอย่าง การใช้ คำนวณกับสัญลักษณ์ และการคิดคำนวณ

ได้พัฒนาทักษะสติปัญญาและการควบคุมอารมณ์ รวมถึง ได้รับการปลูกฝังจริยธรรม จากการซึมซับเรื่องราวและตัวละคร ในหนังสือ

เด็กมีสมาธิ จากการจดจ่อ ติดตาม และใคร่ครวญถึง เรื่องราวในหนังสือ

ได้พัฒนาจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ตัวอย่างกิจกรรมท้ายเล่มของหนังสือชุด “คุณตาป่วย”

นกพิราบ ผู้เสียสละ : เปิดโอกาสให้เด็กทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม เช่น ช่วยกันเก็บของเล่น หนังสือ ให้เข้าที่ ภายในเวลาที่กำหนด หรือ กิจกรรมทำอาหาร หรือ ปลูกต้นไม้ เด็กจะมีประสบการณ์ ร่วมกันว่า หากร่วมมือกันจะสามารถทำให้งานสำเร็จลุล่วงอย่างรวดเร็ว

งูใหญ่ ผู้ซื่อสัตย์ : ให้นักเรียนออกมาเล่าถึงความประทับใจ ในความซื่อสัตย์ของเพื่อนร่วมห้อง สมาชิกในครอบครัว หรือ บุคคลที่เด็กอยากเล่า และค่อย ๆ ชวนเด็กเล่าถึงความซื่อสัตย์ ของตัวเอง

ครูใหญ่ ป ปลา : มอบหมายกิจกรรมให้นักเรียนทำด้วย ตัว เองจนสำเร็จ เช่น ต่อจิ๊กซอว์ /นึ่งสมาธิ จากนั้นชวนพูดคุยว่า กิจกรรมอะไรบ้างในชีวิตประจำวันที่ต้องใช้ความเพียร ความ พยายามจึงจะประสบความสำเร็จ

สามารถดาวน์โหลดหนังสือได้ที่ www.happyreading.in.th